

Milovaní farníci, bratia a sestry

Stojíme na prahu nového roka. Stretávame sa so svojimi blízkymi a navzájom si prajeme zdravie, pokoj, porozumenie, úctu a lásku jeden k druhému. Jednoducho povedané: žičíme si to, čím sa stáva náš život krajší a príjemnejší. Nadišla očakávaná chvíľa a my sa spoločne pýtame: Aký bude nasledujúci rok? Prežijú tie vzácne hodnoty, ktoré dokážu človeka urobiť šťastným? Odpoveď na túto otázku prinesú nasledujúce mesiace. Jedno je však isté: Všetko závisí od človeka. Iba sám človek rozhoduje o svojej budúcnosti. Všetci sme totiž od Boha dostali vzácny Boží dar: rozum a slobodnú vôľu. A tak môžeme v slobode, v duchu a pravde prežívať svoj život vo svetle Božej prítomnosti. Uvedomujeme si, že len vďaka Bohu môžeme opäť začínať a kráčať správnym smerom?

Sestra Madlein hovorí: Každý deň, každú chvíľu, nám Boh niečo ponúka. Nie je tam ničoho primálo, ani priveľa, všetko je vrcholne dôležité.

Tieto slová vyjadrujú práve ten fakt, ktorý si zriedkavo uvedomujeme: práve Boh je tým darcom, ktorý nás obdarúva. Realita dnešnej doby nás presvedča o tom, že mnohé skutočnosti prijímame s úplnou samozrejmosťou. Avšak každý nový deň, aj ten dnešný je veľkým Božím darom, šancou opäť začínať, rozhodnúť sa pre Boha a tak budovať Božie kráľovstvo. Akýkoľvek Boží dar je dôkazom toho, že On nám dôveruje, že s nami počíta. Uvedomujúc si túto skutočnosť prichádzam na to, čo je poslaním človeka: V plnej miere objavovať Boží dar, vážiť si jeho hodnotu a využiť ho pre svoj osobný rast i pre službu svojim bližným. Boh je neustále pri nás a dodáva nám silu, aby sme mohli prekonávať všetky prekážky na našej ceste k nemu.

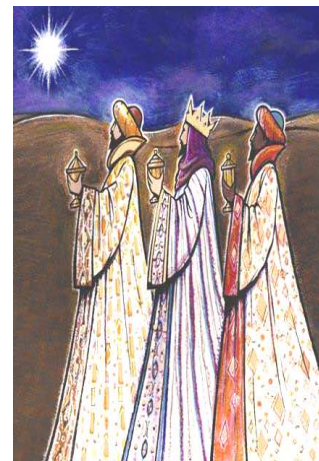
V istej legende sa hovorí o jednom mužovi, ktorému sa zdalo, že sa prechádza s Kristom po pláži. Na nebi sa

ukazovali scény z mužovho života. Pri každom takomto obraze muž pozrel do piesku a videl tam dva páry stôp: jedna stopa patrila jemu a druhá Kristovi. Keď sa nad nimi objavila posledná scéna, muž sa ohliadol a videl, že na piesku bol veľmi často len jeden pár stôp. Vtedy boli práve v jeho živote chvíle, keď sa mu vodilo najhoršie. To ho prirodzene prekvapilo a preto sa pýtal Ježiša: Pane, povedal si mi, aby som ťa nasledoval, že ma budeš sprevádzať každou cestou. Ja som sa rozhodol pre teba, počúvol som tvoje rady, ale ty si ma nechal v najťažších životných situáciách samého. Vtedy, keď som ťa najviac potreboval, ty si ma opustil... A Pán mu odpovedal: Môj milý priateľu! Mám ťa tak rád, že by som ťa nikdy neopustil. V dobách, kde si prežíval skúšky, trápenia a nepokoje, skrátka tam, kde vidíš v piesku len jeden pár stôp, tam som ťa niesol...

Bratia sestry, sme v Božích rukách, bez ohľadu na to, či pracujeme alebo oddechujeme, či bdieme alebo spíme. V Božích rukách zakúšame pocit bezpečia.

Na prahu nového roka si zvykneme dávať predsavzatia. Aj my sme si ich dali, či sme ich vyslovili alebo v duchu sa rozhodli napredovať, pretvárať sami seba. Sami dobre vieme, že všetko nezmeníme za krátku dobu. Avšak nemusíme všetko hneď vykonať, zmeniť, dokončiť. Celý náš život je proces, je postupné dozrievanie. Tak ako sa to deje v prírode. Aj tam strom najprv zakvitne, až potom prinesie plody, ktoré časom dozrejú. Boha teší, keď môžeme dovŕšiť to, čo sme mohli iba začať. Už naša dobrá vôľa opäť začať je nájdením Božej stopy, ktorá nás privedie k správnejmu cieľu. Tak s pevnou nádejou vykročme vpred s vedomím, že Boh kráča s nami.

K tomu Vám žehná Váš duchovný otec

R.: Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.

1. Chváľ Jeruzalem, Pána, oslavuj, Sion, svojho Boha.
2. Lebo upevnil závery tvojich brán,* a požehnal tvojich synov v tebe.
— R.
3. Zaisťuje pokoj tvojim hraniciam,* sýti ťa najlepšou pšennicou.
4. Svoj rozkaz na zem zosiela, rýchlo sa šíri jeho slovo.
— R.
5. On svoje slovo zvestuje Jakubovi,* svoje zákony a prikázania Izraelovi.
6. Nerobil tak iným národom,* nezjavil im svoje zámery.
— R.

Príbeh putovania mudrcov od východu vnímame ako roztomilú udalosť, ktorá dala podnet na sformovanie legendy o troch kráľoch a na vznik mnohých pekných aj užitočných ľudových tradícií, ktorým nechýba duchovný zmysel, ba ani charitatívny rozmer. Text Svätého písma nás však pozýva ešte hlbšie, na vnútornú púť podobnú tej, ktorú nastúpili títo tajomní pozorovatelia krásy hviezd, k epifánii – zjaveniu tajomstva skrytého od vekov. Evanjelista Matúš predstavuje mudrcov (mágov), hľadačov múdrosti, aby vo svojom evanjeliu mohol predstaviť Ježiša ako pravú múdrosť, pred ktorou sa každá iná múdrosť musí skloniť; aby ho predstavil ako zvrchovaný prameň múdrosti, niekoho, „kto je väčší ako Šalamún“ (12, 42), ako učiteľa, ktorý raz bude vyzývať svojich nasledovníkov, aby tiež boli „svetlom sveta“ (5, 14).

My však máme niekedy tendenciu vidieť v týchto mudrcoch orientálnych astrológov a nájsť v tomto úryvku obhajobu mágie či astrológie ako kráľovskej vedy a potom aj potvrdenie pravosti znamení zverokruhu ako určujúcich minimálne naše povahy, ak nie dokonca aj osud. Osudná chyba, presne opačný smer, ako bola cesta mudrcov. Je to smerovanie do temnôt, nie cesta k svetlu. Už sv. Gregor Naziánsky povedal, že v tom momente, ako sa mudrci poklonili Kristovi, nastal koniec astrológie. Už nepotrebovali hviezdu, lebo mali pravdu Písma. Pochopili, že nie hviezdy určujú osud, ale Boh určuje dráhu i osud hviezd. A osud ľudí zas určuje ich slobodné rozhodovanie – podľa toho, či prijmú pravé svetlo a pravdu a inou cestou sa vrátia domov, alebo zostanú dobrovoľne v tieni, ako zostal Jeruzalem. Prvá otázka, ktorú sa Boh pýtal človeka po hriechu, bola: Kde si? (Gn 3, 9). Človek totiž hriechom stratil Boha a skrýva sa a tápe v temnotách. A predovšetkým on by sa mal pýtať: Kde si, Bože? Ak v nás nebude táto stála otázka – Kde je ten novonarodený kráľ?, necháme sa zlákať nie svetlom, ale pozlátkou. Neskloníme sa pred Kristom, ale budeme sa klaňať sebe v ustavičnom strachu o seba a o svoj neistý trón či piedestál, považujúc všetkých, a najmä Boha, za nepriateľov, ohrozujúcich naše pohodlie, bohatstvo a domnelú slobodu.

Zjavenie Pána nám kladie veľa otázok: Kam putujeme? A kráčame vôbec niekam? Alebo sme uviazli v slepej uličke? Či sa točíme v začarovanom kruhu hriechu? Komu sa klaníme, pred čím sa skláňame, čomu všetkému veríme?

Tak ako po tieto dni otvárame dvere betlehemcom či koledníkom, tak sa máme otvoriť aj pozvaniu stať sa svetlom sveta. Tak ako otvárame srdcia, aby sme obdarovali biednych, máme sa otvoriť pozvaniu stať sa sami darom pre druhých. Tak ako sa otvárame množstvu informácií, máme sa otvoriť aj hľadaniu skutočnej múdrosti. A tak ako túžime po pravde a spravodlivosti, máme sa skloniť pred pravdou o sebe, o svete a pred Pravdou samou.

JÁN VIGLÁŠ

Želám ti, aby v tebe rástol každý Boží dar, aby si si bol zakaždým vedomý toho, že za svoje talenty vdáčiš niekomu inému, aby si potešoval srdcia tých, ktorých ľúbiš, a tých, ktorí ňúbia teba. Nech v tvojich očiach zažiarí priateľská iskra, pôvabná a jasná ako slnko, tým, ktorých vystupujúc zo sivej hmly ohrieva bezveterné more.

Nech Boh položí na teba svoju ochrannú ruku a jeho moc nech ťa zachová zdravým. Jeho oči nech ťa strážia. Jeho uši nech ťa opatrujú pred nebezpečenstvom. Jeho slovo nech ťa osloví. Nech ťa požehnáva dobrý Boh po všetky dni tvojho života.

Nech máš stále potravu, oblečenie a nejaký vankúš pod hlavu. Cesta nech ti rýchlo ubieha. Vietor nech máš stále v plachtách. Slnko nech svieti na tvoju tvár. Dážď nech jemne padá na polia, ale teba nech nezasiahne. Nech sa znovu stretne v dobrom zdraví, ak Boh dá. Nech ťa Boh ukryje v pokoji svojej ochrannej ruky. Nech ťa Boh sprevádza a chráni na všetkých cestách. Nech ťa Boh drží v ruke bez toho, aby ju zatínal do päste. Nech je Boh s tebou - aj na tvojej poslednej ceste.

(staroírské texty)

Sväté omše v Druhom týždni po Narodení Pána (A)

3.I. pondelok - vo vianočnom období

17.00 Za *† Mons. Alexeja Izakoviča, správcu farnosti*

4.I. utorok - vo vianočnom období

17.00 Za *† Jozefa a Antona*

5.I. streda - vo vianočnom období

17.00 Za *† Antóniu*

6.I štvrtok - Zjavenie Pána-prikázaný sviatok

8.00 Za farníkov

Lektori: Jelinek, Šuplatová

10.00 Za *† Jozefa a Máriu Macákových*

Lektori: Radakovičová, Fajkusová

7.I. piatok - po Zjavení Pána

17.00 Za zdravie pre *Máriu a Alenu*

8. I. sobota - po Zjavení Pána

13.00 Na *poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu a Panne Márii za v zdraví dožitých 80 rokov života*

Upratovanie kostola č.d. 354 - 387

9.I. Tretia nedeľa po Narodení Pána- Krst Krista Pána

8.00 Za zdravie a *Božiu pomoc pre Agnešu Garasovú – 80. rokov života*

Lektori: Čambalová, Vráblová

10.00 Za + *Jozefa Radakoviča, manželku a rodičov*

Lektori: Radakovičová, Poláková

Liturgický kalendár

3.I. pondelok Najsvätejšie meno Ježiš

4.I. utorok sv. Alžbeta Settonová

5.I. streda sv. Telesfor, pápež

6.I. štvrtok Zjavenie Pána – slávnosť – prikázaný sviatok

7.I. piatok sv. Rajmund z Peňaforu, kňaz

8.I. sobota sv. Severín, kňaz a reholník, sv. Teofil

Slovo na dnes

Všetci sme na jednej lodi ani najväčší vojnoví štváči ju nemôžu potopiť. Každý má rád seba, a to je pre nás záchrana.

Musíme sa naučiť žiť pravdivo a nábožne i sexualitu. Rozprávať opatrne a múdro o láske k Bohu i k partnerovi, lebo to je tá istá láska. Cesta k obnove je cestou strát mnohých ilúzií.

Všetku našu hlúposť i zbabelosť presahuje Božie milosrdenstvo. Bude to dôkazom, že Cirkev sme nezachránili my, ale Duch Svätý. Ale naše skutky pôjdu s nami.

Musíš sa znova narodiť. To vyššie sa dostáva len za cenu obetovania toho nižšieho.

Ak my, čo sa ešte spovedáme, urobíme z toho gesta charakteristickú črtu novej humanity (sebakritika, vďačnosť, že ma niekto upozorní na chybu), môžeme byť prví, čo sa už spovedáme, čo v budúcnosti bude praktika len aristokratických duší.

Ako je ohrozený náš život. Hriechom, stratou všetkých hodnôt, dôvery ľudí, chorobou. Viac, ako sa nazdávame sme odkázaní na Božiu pomoc. Najväčšia hodnota je čas. Ak je pravda, že sme ako závodníci, zabíjanie času je najväčší zločin.

S Božou pomocou všetko dokážem. Platí to aj pre mňa. Máme dojem, že len prehnané užívanie alkoholu, sexuality alebo fajčenia škodí zdraviu. Máme prípady, že ľudia s týmito vášňami zničia celú svoju psychiku. Sú aj iné hriechy, ktoré nás duševne poznačia a sú príčinou chorôb. Keď budeme duševne rásť a správne žiť, budeme zdraví.

Vsugerúvam ľuďom nutnosť myslieť na zdravie, na ktoré majú právo, rozprávať o zdraví, šíriť zdravie, a tak vzdorovať pomocou správnej životosprávy, modlitby a pôstu, chorobe a smrti.

Od Pána Boha dostaneš len toľko, koľko si schopný prijať.

Vymiera stará generácia. Toľko pokrivení, deformácií, zaťaženie alkoholom, lakomstvom, tuposťou, v dôsledku toho primitívni, obmedzení, duševne nízki ľudia. Čo nám povedia na tej druhej strane? Odkladáme ideál kresťanstva na novú generáciu, neklameme sa v ilúzii? Podľa toho kráľovstvo Božie je ešte ďaleko pred nami.

Naše kresťanstvo aj na dedine prestáva byť vecou tradície; ale sa stáva vecou voľby. Ak si ho zvolíme, musíme ho dôsledne prežívať, lebo sa stáva vecou nášho povýšenia alebo pádu, požehnanie alebo zatratenia.

Sme odsúdení utrpením platiť za svoj život, alebo v bezvýchodiskovej bolesti čakať na svoju smrť.

Človek, ktorý ide za svetlom a miluje pravdu, je skutočný kresťan.

Musíš sa obetovať, aby si aspoň niektorých zachránil. Tých, ktorým mráz ešte nespálil krídla.

Niektorí veľkí vedeckí pracovníci sú skutoční svätci, hoci do kostola nechodia. Vytrvalo a pokorne pracujú, aby zachránili

jediného človeka. Ani o tom nevedia, že sú skutoční kresťania.

Začínam chápať blahoslavenstvo chudobných. Mnoho vecí, aj keď na ne nie sme pripútaní, znamená veľa starostí a všetko to ubíja ducha.

U sv. Františka je nádherný kvietok vo vzťahu k odpúšťaniu: Kto po mne hodí jeden kameň, nech ho Boh raz požehná, kto po mne hodí dva kamene, nech ho Boh dva-krát požehná, kto po mne hodí tri kamene, nech ho Boh trikrát požehná.

Sme príliš nepodobní svätým, preto je nám smutno.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Novoročné požehnanie

*Milosrdný a dobrý Bože,
daroval si mi nový rok.
Všetko nové nás priťahuje.
Aj Ježiš hovoril o novom víne,
ktoré treba nalievať do nových nádob,
o novej zmluve,
ktorú s nami uzatvára, o novom prikázaní,
ktoré nám dal, o prikázaní lásky.
V nových veciach tkvie príslub slobody a dialavy,
otvorenosti a nádeje, no z nového
sa veľmi rýchlo môže stať staré,
keď sa objavia prvé flaky.
A potom to už nie je skutočne nové.*

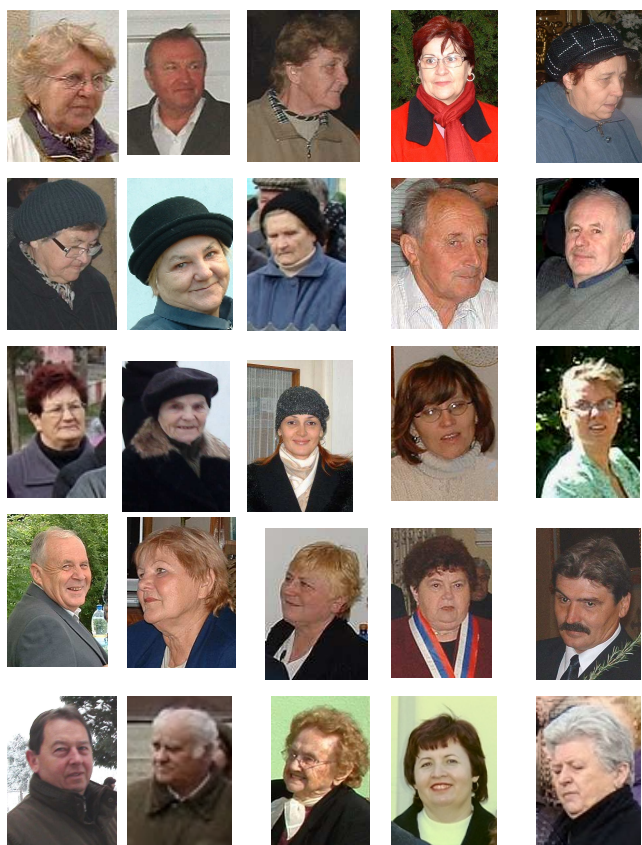
Požehnaj tento nový rok, aby ma priviedol do nových priestorov.

*Daj, nech moju dušu prežiarí pôvodný
a ničím neskalený lesk
a ochraňuj vo mne to nové
a neporušené pred každou búrkou.
Nedovoľ mi upadnúť do tých istých chýb
ale daj, nech si zachovám v sebe to nové.
Myslím aj na všetkých ľudí,
s ktorými sa v novom roku stretnem.
Požehnaj naše stretnutia.
Modlím sa za tých, ktorí sa boja toho,
čo im prinesie nový rok.
Boja sa, že prídu o prácu
a nebudú mať z čoho žiť.
Naplň ich srdce dôverou,
že nezostanú sami,
že ty sa o nich postaráš
a pošleš im ľudí,
ktorí im pomôžu vstať.*

*Požehnaj náš svet a chráň ho pred katastrofami a
vojnamí. Daruj všetkým ľuďom nové srdce, srdce
plné pokoja a lásky. Amen.*

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

**Priatelia Vištuckých Listov. Tak ako minulý rok, len
vd'aka ich štedrosti ste ich mohli čítať po celý rok
2010.**

**Na „Vištucké Listy“ ďalej prispeli :
Obec Vištuk, a ďalší, ktorí nechcú byť menovaní.
Všetkým úprimné Pán Boh zaplat'!**

Lectio divina
Živé slovo

Jn 1,1-18

¹Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. ²Ono bolo na počiatku u Boha.

³Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje. ⁴V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. ⁵A to svetlo vo tme svieti, ale tma ho nepohltila. ⁶Od Boha bol poslaný človek; volal sa Ján. ⁷Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby všetci prostredníctvom neho uverili. ⁸On nebol svetlom, ale prišiel vydať svedectvo o tom svetle.

⁹Bolo tu pravé svetlo, čo osvecuje každého človeka, to prichádzalo do sveta.

¹⁰Bol vo svete a svet ním vznikol, ale svet ho nespoznal.

¹¹Do svojho vlastného prišiel, ale jeho vlastní ho neprijali.

¹²Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi;

¹³tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha.

¹⁴A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.

¹⁵Ján vydal o ňom svedectvo a volal: To je ten, o ktorom som povedal: Ten, čo prichádza po mne, je predo mnou, lebo bol prv ako ja. ¹⁶Z jeho plnosti sme my všetci prijali, milosť za milosťou. ¹⁷Zákon bol totiž daný skrze Mojžiša, no milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. ¹⁸Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Syn, Boh, ktorý je v lone Otca, nám ho zjavil.

Ďalšie čítania: Sir 24,1-2.12-16; Ž 147,12-15.19-20; Ef 1,3-6.15-18

ČÍTANIE:

Na rozdiel od ostatných svätopiscov nezačína Ján svoje evanjelium opisom Ježišovho narodenia. Začína oveľa skôr. Úvodné slová „Na počiatku“ nás privádzajú priamo k prvým slovám Knihy Genezis a k stvoreniu sveta. V Genezis je vrcholom stvorenia ľudstvo, v Jánovom evanjeliu je vrcholom druhý Adam - Slovo, ktoré sa stalo telom - Ježiš Kristus. Práve v tomto krátkom úvode sa u Jána ukryva podstata posolstva jeho evanjelia.

Ján hovorí o Slove, ktoré je s Bohom a má tú istú podstatu ako Boh ešte pred stvorením sveta. Slovo je „zdrojom života“ a nič nebolo stvorené bez neho. Toto Slovo sa tiež opisuje ako „svetlo ľudí“. Vo v. 14 Ján odhaľuje, že toto Slovo je Boží Syn, ktorý žil ako človek. Podobne ako v ostatných evanjeliách, aj tu sa zdôrazňuje úloha Jána Krstiteľa byť poslom a svedkom.

Svätopisec nám hovorí, že Ježiš prišiel k svojim vlastným, no väčšina ho neprijala a uprednostnila, podobne ako zvyšok sveta, tmu pred svetlom. Sú však ľudia, ktorí prijímajú Ježiša ako svetlo Božej spásy a majú právo stať sa Božími deťmi. Ján naznačuje, že sa zavádza nový poriadok. Na to, aby niekto mohol byť súčasťou Božieho ľudu, nie je potrebné, aby sa narodil z pozemského otca. Bude to skôr vec duchovného zrodenia, založeného na našej odpovedi Božiemu Synovi.

Posolstvo Božej spásy pre ľudstvo nachádza svoje posledné vyjadrenie v Synovi, ktorý zdieľa s Bohom tú istú prirodzenosť, čím nám zjavuje Otca takým spôsobom, ktorý prekračuje každé dovtedajšie alebo budúce zjavenie.

MEDITÁCIA:

Čo sa z tohto úryvku môžeme naučiť o Ježišovi a jeho poslaní na zemi?

V čom je Ježiš pre vás svetlom?

Prečo podľa vás ľudia uprednostňujú tmu pred svetlom?

MODLITBA:

„Aby osvietil oči vášho srdca, aby ste vedeli, k akej nádeji vás povolal, aké je bohatstvo slávy jeho dedičstva medzi svätými...“

Modlite sa podľa týchto slov z Ef 1,18 za seba i svoju rodinu a priateľov.

KONTEMLÁCIA:

Rozjímajte o Ježišovi ako „zdroji života“ a „svetle ľudí“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku